

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 241-ҳадис

*اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي، وَتَرَى مَكَانِي، وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعَلَائِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي،
وَأَنَا الْبَائِسُ الْفَقِيرُ الْمُسْتَعِيثُ الْمُسْتَجِيرُ الْوَجِلُ الْمُشْفِقُ الْمُقَرَّرُ الْمُعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ، أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ
الْمِسْكِينِ وَأَبْتِهَالِ إِلَيْكَ ابْتِهَالَ الْمَذْنِبِ الدَّلِيلِ، وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَائِفِ الْمُضْطَّرِّ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ
رَقَبَتُهُ، وَفَاضَتْ لَكَ عَبْرَتُهُ، وَذَلَّ لَكَ جِسْمُهُ، وَرَغِمَ لَكَ أَنْفُهُ، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي بِدُعَائِكَ شَقِيًّا، كُنْ لِي
رُؤُوفًا رَحِيمًا، يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ، وَيَا خَيْرَ الْمُعْطِينَ.

(رواه الطبراني عن ابن عباس)

Ё Аллоҳ, Сен сўзларимни эшитасан, маконимни кўрасан, сиррий ва ошкора нарсаларимни биласан. Мен бечора, камбағал, ёрдамга эҳтиёжли, паноҳга муҳтож, ғамга ботган, мушфиқ ва гуноҳларини эътироф қилган кишиман. Сендан мискинлар сўрагандек сўраб, гуноҳкор ва хўрланганлар илтижо қилгани каби ёлвораман. Сенга қўрқувчи, мажбур бўлган, гардани Сенга эгилган, кўз ёши Сен учун оққан, жисми Сен учун хўрланган, бурни Сен учун ишқаланган киши сифатида дуо қиламан. Ё Аллоҳ, Сенга қилган дуойим сабабли мени бадбахт қилмагин. Менга меҳрибон, раҳмли бўлгин, ё сўралгувчиларнинг яхшиси ва берувчиларнинг яхшиси!

Ибн Аббос (розияллоҳу анҳумо)дан. Табароний ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

